

ÓLI JACOBSEN
olij@sosialurin.fo

»Med Capt. Jens Mohr er en af vort Skibsfiskeris første og banebrydende Pionerer gaaet bort. Han var Skibsejer og Skibsfører i mange Aar og udfoldede i denne Tid et rigt Initiativ, men i lighed med de fleste nye Ervervs Banebrydere høstede han ikke selv fordel af sin betydelige personlige Indsats. Der var til at begynde med mange og ofte store Vanskeligheder, og der krævedes baade personlig Udholdenhed og økonomiske Ofre for at faa det hele til at gaa rundt.

Jens Mohr havde i sine unge Aar faret til Søs ude i den store Verden, og han kunde berette om mange spændende Oplevelser fra denne tid. Han havde saaledes faaet en udmærket praktisk Uddannelse, da han tog sin Styrmandseksamen i Danmark (å Bogø) og kort derefter vendte hjem til sine Fødeøer. Her holdt han Navigationsskole i nogle Aar, og flere af vore ældste Skibsførere har taget Eksamen fra hans Kursus.

Med en levende og aldrig skiftende interesse omfattede Capt. Jens Mohr de betydelige Spørgsmaal, der i Aarenes Løb har været fremme i vort lille Samfund, og han var en Mand, der aldrig lagde Skjul paa sin Mening om eller Opfattelse af de Sager, der var fremme. Med ham er en af de gode gamle Færinger gaaet bort.«

Bjargingarroyndin hjá Jens

Dimmalætting endurprentar síðan grein sum sum Johan Joensen, Grønlands-Johan, sum var kolonistjóri í Grønlandi, skrivaði í Dimmalætting 5. Mars 1898.

I April 1880 rejste jeg fra Thorshavn til København med Skonnerten Sønderjylland. Af andre Passagerer vare ombord en ung Styrmand fra Færøerne. Vi havde god Lejlighed (vind) og var anden Dagen efter Afrejsen kommet et godt Stykke ind i Nordsøen. Vinden løjede den Aften noget af, og der gik høj Sø, saa at Skibet slingrede en Del. Alle Mand med und-

Jens Mohr. Umframti Lalla Rookh átti hann saman við øðrum Vega og Margrethu og førði eisini onnur skip. Hann førði Enigheden heim úr Íslandi við 99 útróðarmonnum umborð. Tað var illveður, og tá stóð nógv á hjá Jens

Hetta er ein áhugaverd familjamynd, nevniliga Jóan Petur og Amalia Sofia saman við teirra børnum. F.v.: Kristian, Sørin, Jens, Johan og Sofus. Fremst er Margretha gift við Jens Mohr. Hesi hava øll eina spennandi søgu, sum tað ikki er pláss til hesa ferð

Jens Mohr setti lívið í vága fyri at bjarga druknandi

Hesa ferð lýsa vit grøvina hjá Margrethu og Jens Mohr, sum var ein av okkara undangongumonnum. Í dagbókini hjá Petur Alberg frá aldarskiftinum, sum vit hava havt í Miðvikuni, er fleiri ferðir víst til Jens Mohr og hansara skip Lalla Rookh. Vit endurgeva tey minngarorð, sum Dimmalætting skrivaðu um Jens Mohr, tá ið hann doyði 10. desember 1931. Tey lýsa hvussu samtíðin metti Jens

tagelse af Vagten vare til Køjs, da vi henad kl. 12 pludseligt opskræmmedes af Raabet: "Mand over Bord." Det var Kahytsdrenge, der skulde gøre noget fast ude paa Bovspydet og var faldet i Vandet. Vi tørnede straks ud, og da jeg kom paa Dækket hørte jeg Kaptajnen raabe agter: "Er du der Niels," hvorpaa fulgte et tydeligt "Ja." En Redningsbøje blev kastet ud og paa et fornyet Raab hørtes endnu en Gang Drenge "Ja", men denne Gang betydeligt svagere. Tredje gang kom intet Svar. Imidlertid havde Mandskabet travlt med Sejlene for at faa Skibet til at løbe op i Vinden og dels med at faa en Baad sat ud. Dette lykkedes først efter flere Minutters Forløb, og Kaptajnen opfordrede da et par af Matroserne til at gaa i Baaden og forsøge at redde den Forulykkede. Der blev nogle Sekunders uhyggelig Tavshed, ingen havde lyst til at være den første. Men da styrtede pludselig den unge Styrmand frem, sprang ned i Baaden, og med et energisk "Lad gaa!", stødte han Fartøjer fra Siden og forsvandt i Mørket. Det hele gik saa hurtigt, at ingen ret var blevet klar over Situationen, før det hele var forbi. Baaden var en elendig lille Nøddeskal til højest to Mand. Søen gik meget højt

Høgrumegin er grøvin hjá Jens Mohr (1854-1931) og Margretu (1864-1934). Vinstrumegin er grøvin hjá Joen Peter Evensen (1837-1924) og Amaliu (1833-1908)

Lalla Rookh var eitt av teimum kendu skipunum hjá Jens Mohr

og oven i købet var det bælgmørk Nat. Det var et farefuldt Vovestykke for den frivillige Redningsmand. Drenge maatte desværre paa forhaand betragtes som fortabt, thi selv om han fandtes, hvad der under de givne Forhold var yders lidt sandsynligt, vilde det være næsten umuligt at faa ham i den lille Jolle. Til den trykkende Følelse af Drenge sandsynlige Skæbne kom nu ogsaa Frygten for, at Passageren ogsaa skulde sætte Livet til. Lygter blev ophængt i Vanterne, og Skud affyredes for at angive, hvor Skibet var. Endelig efter en halv Times ængstelig Uvished hørtes Raab i Læ af Skibet, og et Øjeblik efter var Manden ombord igen, træt og gennemblødt til Skindet, ganske vist uden at have set noget til den Forulykkede, men med Bevidsheden om at have sat sit eget Liv i vove for at frelse Drenge.

Um Jens Mohr

Hesin ungi maðurin var Jens Mohr. Hann var sonur Mourits Mohr í Hoyvík, sum var saman við Pløyen amtmanni hin tiltikna túrin í Hetlandi í 1839. Mamman var Marin av Oyri.

Jens var giftur við Maren Margrethe Mohr, f. 28.10.1864. Hon var dóttir Joen Peter Evensen og Amalie

Sofie Christine f. Olsen. Jens og Margrethe liggja í kirkjugarðinum undir liðini á foreldrunum hjá henni. Tí hava vit mynd av báðum steinum í hesi grein. Undir hinari liðini á teimum liggja teirra synir Jens og Sofus, sum vit fara at umrøða seinni saman við foreldrunum. Teir vóru við í tí reiðara- og keypmansvirki, sumn pápi teirra Joen Peter setti á stovn í 1859.

Jens og Margrethe Mohr fingur børnini Mary, Amalie Sofie, Mourits Bernhard, Peter Even, Kjartan, Ragna, Bodil og Leif.

Jens var við til at stovna Føroya Skipara- og Navigatørfelag í 1896. Hann sat í nevndini í 12 ár og var formaður í 1902.

*Keldur.
Dimmalætting
Høgri Mohr
Bókin "Neyðugt er at sigla"*

Næstu ferð

Í komandi parti verður greitt frá trimum gravum, sum hava felags ættarbond. Fyrsta grøvin er hjá Daniel Jensen og hjúnunum Onnu og Tom Nicolajsen. Tann næsta er hjá Agnas og Jógván Jensen og tann triðja hjá Niklóa og Amaliu Skála saman við dóttir teirra Ásu. Dánjal, Anna og Jógván eru systkin. Tað sama eru Tom, Niklái og Agnas.